

תת"ע 1549/01/12 - אווקה גוד'ל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1549-01-12 מדינת ישראל נ' גוד'ל
תיק חיצוני: 10210006416

מספר בקשה: 3

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת רונה פרסון
אוווקה גוד'ל	
מדינת ישראל	

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.10.13 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בשכרות ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה לתקופה של 28 חודשים בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,800 ₪.
3. ביום 6.9.17 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין. המבקש טען כי הוא עובד כנהג משאית וכי הוא זקוק לרישיון הנהיגה שלו לצורך פרנסתו. טען כי הוא מצוי במצב כלכלי קשה ואף אינו יכול לשכור שירותיו של עורך דין.
4. לאחר שעיינתי בבקשה ונימוקיה ונתתי דעתי למכלול הנסיבות לא מצאתי לנכון להיעתר לה.
5. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

6. ביום 8.11.12 התקיים דיון הקראה, בנוכחותו של המבקש, כאשר במהלכו הוא כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 31.10.13. יצויין כי במועד דיון ההקראה הזהיר בית המשפט את המבקש כי אם לא יתייצב לדיון אשר נקבע לשמיעת ראיות יישפט שלא בפניו.

מסיבות השמורות עימו בחר המבקש שלא להתייצב לדיון ואף לא הגיש בקשה או שלח הודעה כלשהי אל בית המשפט בעניין זה. יצויין כי גם בבקשתו אשר בפניי לא נימק המבקש פשר אי התייצבותו לדיון.

בנסיבות אלה נשפט, כאמור לעיל, בהיעדרו.

7. המבקש לא פנה אל בית המשפט, גם לאחר שנשפט בהיעדרו ביום 31.10.13, עד להגשת הבקשה לביטול פסק הדין ביום 6.9.17.

8. יש לציין כי בתיק בית המשפט אף מצוי אישור מסירה לבן משפחתו של המבקש מיום 13.11.13 אודות הדיון אשר התקיים בהיעדרו ומכל מקום, משהוזהר המבקש בדבר חובת התייצבותו ותוצאות אי התייצבותו לדיון, היה עליו, לכל הפחות, לבדוק מה עלה בגורל התיק.

מכאן עולה כי המבקש הגיש הבקשה לביטול פסק דין בחלוף כארבע שנים מיום מתן פסק הדין והמצאתו ומכאן שאינו עומד בתנאי סעיף 130(ח) לחסד"פ לביטול פסק הדין.

9. מעבר לכך לא מצאתי טענות הגנה אחרות המצדיקות את קבלת הבקשה ולא התרשמתי כי הותרת פסק הדין על כנו יגרום עיוות דין למבקש.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

בית המשפט מבהיר למבקש כי עליו לפעול על פי הוראות גזר הדין, להפקיד את רישיון הנהיגה שלו או תצהיר ככל שאין בידיו רישיון נהיגה - במזכירות בית המשפט - ולשלם את הקנס.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

